070| Ὁ ἄνθρωπος ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον ἀγνοεῖ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/070-ὁ-ἄνθρωπος-ἐρχόμενος-εἰς-τὸν-κόσμ/

Τὸ αἰώνιον πρόβλημα τῆς ζωῆς προκύπτει πάντοτε καὶ ἀφ’ ἧς ἐποχῆς ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε σκεπτόμενος καὶ φιλοσοφῶν δὲν ἔπαυσε νὰ διερωτᾶται τί μυστήριον περιβάλλει τὴν ζωήν του, πόθεν ἐξεπήγασεν ἡ ζωὴ καὶ ποῖον εἶναι τὸ τέλος αὐτῆς.

Ὅταν τὸ πρῶτον βλέπῃ τὸ φῶς ἐν τῷ ὑλικῷ κόσμῳ, τότε καὶ μόνον ἀρχίζει ἐν αὐτῷ νὰ σκιρτᾷ ἡ ζωὴ ἢ μήπως ἡ ζωή αὕτη εἶναι συμπλήρωμα μιᾶς ἄλλης ζωῆς ἐκλειπούσης;

Ἄραγε ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ ζωοποιηθεῖσα ἐν τῇ μητρικῇ μήτρᾳ, ἐξεπήγασεν ἐκ τῆς καλλιεργείας τοῦ ἀνδρικοῦ σπέρματος ἢ μήπως ἔχει τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς πηγὴν εἰς μίαν ἄλλην πολὺ ὑπερτέραν τοῦ ὑλικοῦ κόσμου Νοητικὴν ἢ Πνευματικὴν σφαῖραν;

Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γεννηθέντος ἢ αὐξηθέντος καὶ τελειοποιηθέντος ἀνθρώπου ἐν τῇ γῇ καὶ μετὰ τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ σώματος αὐτοῦ παύει καὶ ἡ μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματί του συνείδησις ἀπώλλυται διὰ παντὸς καὶ ἀνεπιστρεπτεὶ ἢ ὁ θάνατος εἶναι ἡ λῆξις μιᾶς ζωῆς τερματισθείσης καὶ εἰσερχομένης εἰς νέον δρόμον ἐξελίξεως καὶ τελειοποιήσεως;

Ἰδοὺ τὰ μεγάλα προβλήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων περιεστράφη ἡ ἀνθρώπινος σκέψις καὶ σοφία καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἔπαυσαν ν’ ἀπασχολοῦν τὰ μεγαλύτερα ἐπὶ τῆς γῆς πνεύματα καὶ τοὺς μᾶλλον διακεκριμμένους σοφούς, χωρὶς ἐκ τῶν ὑπ’ αὐτῶν διατυπωθεισῶν θεωριῶν νὰ ἐπιλύσουν ὁριστικῶς καὶ διὰ παντὸς τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον εἰσέτι νὰ διαχωρίζῃ εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα τὸν διανοούμενον καὶ ἐπιστημονικὸν κόσμον.

Ὁ ἄνθρωπος ἀγνοεῖ τὴν Πηγὴν τῆς γεννήσεώς του, ὅσον ἀγνοεῖ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου του. **Ἡ ζωὴ ὑφίσταται καὶ εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν δύο ἑτερογενῶν φύλων, ὅπως καὶ ὁ θάνατος εἶναι ἀποτέλεσμα μοιραῖον καὶ ἀναπόδραστον τῆς ζωῆς.**

Διὰ νὰ λύσωμεν τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα, ἀνάγκη νὰ περισυλλέξωμεν τὰς ἐπ’ αὐτοῦ γνώμας τῶν ἀντιτιθεμένων καὶ ἀλληλοσυγκρουομένων θεωριῶν καὶ σκέψεων τῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου σοφῶν, τὰς ὁποίας βασανίζοντες νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ θετικά ἐπ’ αὐτοῦ συμπεράσματά μας.

Τώρα προκύπτει τὸ ἐρώτημα: Ἡ ζωὴ ἡ ὑπάρχουσα πρέπει ν’ ἀκολουθῇ τὸν διαχαραχθέντα εἰς αὐτὴν δρόμον ὑπό τε τῶν θρησκευτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν παραδόσεών της ἐλαυνομένη καὶ ὑπὸ τῶν μελετῶν αὐτῆς ὠθουμένη;

Πρέπει νὰ ζῇ ὁ ἄνθρωπος, ὁ πιστεύων εἰς μίαν ὑπερτέραν ζωήν, ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν, ὑφ’ ἃς ἐγεννήθη καὶ ἐν τῷ περιβάλλοντί του, περιοριζόμενος εἰς τὴν ἁπλῆν καὶ ἄνετον διαβίωσίν του ἐπὶ τῆς γῆς, ἢ εἰς τὴν διάθρεψιν τοῦ ὑλικοῦ του σαρκίου, ἢ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ὑλικοῦ αὐτοῦ περιβάλλοντος καὶ νὰ ἐνατενίσῃ τὴν ζωὴν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἐκτάσει καὶ νὰ σταθμίσῃ ἀναλόγως τῶν διανοητικῶν αὐτοῦ προσόντων, τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐκτεινόμενον δρόμον, ἢ μᾶλλον τὸν ὑπαρκτὸν ἐν τῇ γῇ χρόνον τῆς ζωῆς του, τὸν ὁποῖον νὰ χρησιμοποιήσῃ δι’ ἕνα ὑψηλότερον τῆς ζωῆς του σκοπόν, τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐν αὐτῇ λανθανουσῶν δυνάμεων, δυνάμει τῶν ὁποίων νὰ κατανοήσῃ τὴν ὕπαρξιν τῆς ὑπερτέρας ζωῆς του καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν μᾶλλον εὐκόλων καὶ συντόμων ἀτραπῶν, δι’ ὧν οὗτος θὰ ἠδύνατο νὰ συντομεύσῃ τὴν ἐπὶ γῆς διαμονήν του;

Βεβαίως εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς πάντα, ὅστις κατενόησε ἢ μᾶλλον ἐπείσθη περὶ τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς, ὀφείλει ν’ ἀκολουθήσῃ τὴν ἀτραπὸν ἐκείνην, ἥτις ἤθελε φέρει αὐτὸν προσπλησιέστερον πρὸς τὴν Ἀλήθειαν.

Διὰ νὰ κατανοήσητε τί θέλω νὰ σᾶς εἴπω, θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ ἀκολουθήσητε εἰς τοὺς ἑξῆς συλλογισμούς:

Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι εἶσθε νήπια, τὰ ὁποῖα ἀγνοεῖτε καὶ τὰ ἁπλούστερα στοιχεῖα, τὰ συνδεόμενα μὲ τὴν ζωήν. Διὰ νὰ σχηματίσητε τὴν ἰδέαν τοῦ πραγματικοῦ αὐτῆς σκοποῦ, βεβαίως πρῶτον θὰ μαθητεύσητε εἰς τὰς κατωτέρας σχολὰς καὶ εἶτα εἰς ἀνωτέρας. Εἰς τὰς κατωτέρας αὐτὰς σχολὰς καὶ εἶτα εἰς ἀνωτέρας. Εἰς τὰς κατωτέρας αὐτὰς σχολὰς τὸ νηπιαγωγεῖον καὶ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον θὰ σᾶς διδάξωσι τ’ ἁπλούστερα μαθήματα, τὰς δὲ ὑψηλὰς θεωρίας θὰ σᾶς περιβάλλωσι μὲ τὴν παραβολὴν ἑνὸς μύθου ἢ μιᾶς εὐχαρίστου διηγήσεως, διὰ νὰ κατορθώσητε νὰ τὴν προσέξητε καὶ τὴν ἀποστηθίσητε εὐκολώτερον. Ἡ πραγματικὴ ὑμῶν ἀντίληψις θὰ ἐπέλθῃ μετὰ τὴν ἐνηλικίωσίν σας, ὁπότε αὕτη θὰ συνοδευθῇ ὑπὸ καὶ συστηματικωτέραν καὶ ἐπιστημονικωτέραν μόρφωσιν.

Μὴν ἐπιζητήσητε, νήπια ὄντες, νὰ σᾶς δοθῶσιν αἱ μελέται, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τοὺς ἄνδρας τοὺς πονήσαντας καὶ γηράσαντας ἐν τῇ μελέτῃ τῶν βιβλίων. Διὰ νὰ σᾶς δοθῶσιν αὗται, ἀνάγκη νὰ κοπιάσητε, νὰ μεριμνήσητε, νὰ προσπαθήσητε ὄχι μόνον νὰ πλουτίσητε ἑαυτοὺς διὰ γνώσεων μόνον, ἀλλὰ καί διά τῆς ἀναλόγου καλλιεργείας τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν ὑμῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο εὐκολώτερον παντὸς ἄλλου μέσου ν’ ἀναγάγωσιν ὑμᾶς εἰς τὸ σημεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀφιέμενοι πλέον μόνοι καὶ ἄνευ

οὐδεμιᾶς ξενικῆς ἐπεμβάσεως ἢ χειραγωγήσεως νὰ φθάσητε εἰς τὴν εὐθεῖαν ἀτραπόν, τὴν ὁδηγοῦσαν ὑμᾶς καὶ ἄνευ στηρίγματος ἢ καθοδηγήσεως εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ ὑμῶν.

Διὰ νὰ φθάσητε ὅμως εἰς τὴν ἀτραπὸν ταύτην, ἀνάγκη πρῶτον νὰ μελετήσητε, εἰ δυνατόν, ἁπάσας τὰς θεωρίας καὶ ὅλα τὰ συστήματα, τά ὁποῖα νὰ μὴν ἐπηρεάσωσιν ὑμᾶς, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐνδυναμώσωσιν ὑμᾶς καὶ πλουτίσωσι τὰς γνώσεις σας ἐν τῷ Νοητικῷ Κόσμῳ καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἐκλελεγμένα καί μάλλον οὐσιώδη καὶ πολύτιμα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἡμέραν τινά διὰ τῆς τελειοποιήσεως ὑμῶν θὰ δύνασθε νὰ διακρίνητε καὶ περισυλλέξητε, θὰ δυνηθῆτε δὲ οὕτω νὰ εὑρῆτε μόνοι σας τὴν Ἀλήθειαν, τὴν ἐγκρυπτομένην εἰς ὅλας τὰς θεωρίας καὶ φιλοσοφικά συστήματα καὶ νὰ χαράξητε μόνοι σας τὸ δρομολόγιον τῆς κατευθύνσεώς σας, τὸ ὁποῖον λίαν συντόμως καὶ ἀσφαλῶς θὰ σᾶς φέρῃ ἐκεῖ, ὅπου ὁ προορισμός σας θὰ σᾶς ὠθήσῃ, **ἐκεῖ ὅπου οἱ πάντες θᾶττον ἢ βράδιον θὰ ἀφιχθῶσιν.**

8/1/1931